

i mit Forslag har søgt at opnaa en forøget Opsparing uden at træde bestaaende private Interesser for nær, ja, endog har lagt den nye Virksomhed an paa Samarbejde med og Støtte for de bestaaende Sparekasser. Desværre var det ærede Medlems øvrige Tale ikke ganske Indledningen lig, idet han i denne, hvor han kom ind paa Lovforslagets Bestemmelser, udelukkende var optaget af at finde ud af og søge konstatere, i hvor høj Grad dette Forslag kunde antages at ville skade private Interesser.

Jeg takker ogsaa det ærede konservative Medlem Hr. Sven, fordi han saa afgjort viste sig læns paa saglige Indvendinger og derfor, da han skulde være Modstander af Forslaget, hovedsagelig talte om andre Ting, om Skattepolitik, om Postvæsenets Udførelse af dets egentlige Postforretninger, Girovæsenets Overskud eller muligvis skjulte Underskud og meget andet, medens han kun i mindre Grad kom ind paa selve Forslaget.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Sven som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup hilste med en Slags glad Overraskelse Socialdemokratiets Ønsker om at fremme Opsparingen i vort Folk. Ja, Tiden bringer mange Overraskelser, og dette bliver sikkert ikke den eneste. Den socialdemokratiske Regering har bragt Venstres og de Konservatives Vælgere mange Overraskelser, den har arbejdet paa at bringe Økonomi og Orden i Statshusholdningen, Nedgang i overflødige Udgifter, økonomisk forretningsmæssig Drift af Statsvirksomhederne og meget andet, kort sagt, Økonomi og Orden, der, hvor Venstre og de Konservative spaaede, at den vilde bringe uordnet Ødselhed. Og nu følger den socialdemokratiske Regering hertil den Overraskelse, at den ogsaa ønsker at fremme Opsparingen hos Befolkningen, ikke alene ønsker at tale om det, saaledes som de andre Partier fra Tidernes Morgen har gjort, men virkelig ønsker at tage praktisk fat paa at virkelig-gøre disse Tanker.

Formaalet med denne Lov er at animere Befolkningens Spareevne ved at lette Anbringelsen af overflødige Smaabeløb, enten Sparemidler, der ellers ikke bliver til Sparepenge — jeg henviser i saa Henseende til det ærede Medlem Hr. Søren Svendsens Betragtninger —, eller blot Beløb, der ikke haves øjeblikkelig Brug for, som man sætter ind, fordi de er lette at faa ud igen, og som derigennem kan blive til Sparemidler. Nu erklærer jo Sparekasserne i deres Skrivelse til Ministeriet, at efter deres Opfattelse er

Muligheden for yderligere Opsamling af Sparemidler ikke til Stede; Sparekasserne mener, at de har skrabet Bunden, og ud fra denne Opfattelse lægger altsaa Sparekasserne — hvoraf en meget stor Del, vel de fleste ude paa Landet, kun har ugentlige eller endda sjældnere Kontordage — sig i Vejen for, at Postvæsenet med sine mere end dobbelt saa mange Posthuse, der er aabne hver Dag fra Morgen til Aften, og med sine 3 800 Landpostbude, der daglig praktisk talt besøger ethvert Hjem paa Landet, forsøger at tage denne Opgave op, som Sparekasserne ikke helt har magtet: at udnytte Opsparingsmulighederne til Bunds. Det ærede Medlem Hr. Sven kom ganske vist til, at der var 1 456 Sparekasse- og Bankfilialer at stille op imod de 1 350 Posthuse, men jeg tænker, at selv det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i denne Forbindelse er enig med mig om at lade Bankerne og deres Filialer være ude af Betragtning. I hvert Fald har jeg ikke tænkt paa Bankerne, naar jeg — som det ærede Medlem rigtigt forstod Aarsagen til — ikke i Lovforslaget har udtalt mig om Betydningen af den større Sikkerhed, Postvæsenet yder gennem Statsgarantien; jeg har ganske rigtigt ikke ment, at der i saa Henseende er nogen nævneværdig Forskel i Sammenligning med Sparekassernes Sikkerhed. Vi har derfor i denne Forbindelse kun at regne med de 535 Sparekasser, der findes Landet over, hvoraf 400 er Sognesparekasser, af hvilke de fleste ikke har daglig Kontortid, og til disse Opsparingssteder føjer nu Lovforslaget 1 350 nye Sparekasser i Form af Posthuse, og 3 800 Smaafilialer i Form af de vandrende Landpostbude. Men Sparekasserne gaar altsaa imod, og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Hr. Sven følger Sparekasserne, godkender disses Betragtninger og Indvendinger og finder langt flere frem, end Sparekasserne selv har kunnet finde.

Man ser altsaa nu, at Sparekasserne kommer til at ligge som en Hindring for Opsparingsideen. Hvis der imidlertid er yderligere Spareevne her i vort Land, saa bør den udnyttes, det er en nationaløkonomisk Værdi af allerstørste Betydning, ikke mindst i de Tider, der kommer, det antager jeg ikke, nogen vil modsige. Spørgsmaalet er da, om Befolkningens Spareevne er udtømt, om man fra Venstres og Konservatives Side virkelig vil overlade til Socialdemokratiet alene, eventuelt sammen med det radikale Venstre, at forfægte den modsatte Opfattelse og at gøre et Forsøg, tilmed et Forsøg, som, hvis det skulde slaa fejl, intet vil koste.